

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. What is the meaning of Nimrod's name?
2. Who conquered the city of Ebla? Which Egyptian king was his contemporary?
3. What was the name of Abraham's mother?
4. Where is Ur located?
5. Describe the confrontation between Abraham and Nimrod.

This and much more will be addressed in the second lecture of this series: **"Abraham and Nimrod: Confrontation in Ancient Mesopotamia"**.

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the merit and honor and refuah shelaima of הרב שאול בן אברהם שליט"א Rabbi Shaiall Zachariash.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XIII Lecture #2

ABRAHAM AND NIMROD: CONFRONTATION IN ANCIENT MESOPOTAMIA

I. Nimrod

A.

וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפּוּט וְכַנְעַן: . . . וְכוּשׁ יָלַד אֶת-נִמְרֹד הוּא הָחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ: הוּא-הָיָה גִבּוֹר-צִיד לְפָנָיו ד' עַל-כֵּן יֵאמָר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צִיד לְפָנָיו ד': בְּרֵאשִׁית יוֹ, ח, ט

And the sons of Ham: Kush, and Egypt, and Put, and Canaan. . . . And Kush fathered Nimrod; he was the first on earth to be a mighty one. He was a mighty hunter before the L-rd; therefore it is said, As Nimrod the mighty hunter before the L-rd. **Genesis 10:6, 8, 9**

B.

וְכוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרוֹד. שֶׁעַד נִמְרוֹד לֹא הָיָה אָדָם אוֹכֵל בֶּשֶׂר, עַד שֶׁבָּא נִמְרוֹד וְהָיָה צַד וְאוֹכֵל, וְלָכֵן נֵאמַר הוּא הָחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר צִיד: ד"א הוּא הָחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ. שֶׁעָשָׂה מִלְחָמוֹת בְּאֶרֶץ וּנְצָחָם וְלָקַח מַלְכוּת בְּחִזְקָה: מִדְּרַשׁ אַגְדָּה (בּוֹבֵר) בְּרֵאשִׁית פֶּרֶק י"ח

And Kush fathered Nimrod: Until Nimrod, no one ate meat. Nimrod came, caught [wild animals] and ate [them]. That is why it is stated, “. . . he was the first on earth to be a mighty one.” Another explanation [of] “. . . he was the first on earth to be a mighty one”: He waged war throughout the land, defeated [his enemies], and took reins of power (lit. kingdom) through brute force. **Midrash Agadah Beraishis 10:8**

C.

הוּא הָיָה גִבּוֹר צִיד. שֶׁהָיָה צַד אֶת הַבְּרִיּוֹת וְהוֹרְגָן: לְפָנָיו ד'. שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ רְבוּנוֹ וּמְכוּיָן לְמִרְוֹד בּוֹ: עַל כֵּן יֵאמָר וְגו'. זֶה עָשׂוּ, שֶׁנִּקְרָא אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד (בְּרֵאשִׁית כָּה כז) : שֵׁם י"ט

He was a mighty hunter: He would ensnare people and kill them. **before the L-rd:** He knew his Master but intentionally rebelled against Him. **therefore it is said, [As Nimrod the mighty hunter before the L-rd:]** This is referring to Esau who [was compared to Nimrod]. [Esau] was referred to as, “a man who knew how to trap.” (Gen. 25:27) **Ibid. 10:9**

D.

(1) הוּא הָחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ – כְּתָב רַש"י לְהַמְרִיד כָּל הָעוֹלָם עַל הַקְּב"ה בְּעֵצַת דּוֹר הַפְּלָגָה. וְאִם כֵּן "הוּא הָחַל" אַחֵר הַמְּבוּל, כִּי בִימֵי דּוֹר אֲנוֹשׁ הוֹחֵל. וְאִפְשָׁר שֶׁנֵּאמַר כִּי הוֹחֵל בְּדוֹר הַפְּלָגָה מִרְד, וּבִימֵי אֲנוֹשׁ לֹא הָיוּ בְּמִרְדֵי אֹר, אֲבָל עָבְדוּ גַם לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים: רַמְב"ן בְּרֵאשִׁית פֶּרֶק י פְּסוּק ח

He was the first on earth to be a mighty one (Gen. 10:8) Rashi wrote that [he was the first] to cause the entire world to rebel against the Holy One, blessed be He, through the plan of the generation of the “separation” (the Tower of Babel). If so, “he was the first,” means [the first] after the Flood, as it actually began in the generation of Enosh. It is possible, [however,] that [out and out] rebellion began in the generation of the “separation”. At the time of Enosh they didn’t rebel [directly] against the Light but rather worshipped other gods in addition to Hashem. **Commentary of Ramban to Genesis 10:8**

(2) הוא היה גבור ציד לפני ד' – צד דעתן של בריות בפיו ומטען למרוד במקום. על כן יאמר על כל אדם מרשיע בעזות פנים ויודע רבונו ומתכוין למרוד בו יאמר זה כנמרוד. לשון רש"י, וכן דעת רבותינו (עירובין נג א) : ורבי אברהם פירש הפך הענין על דרך פשוטו, כי הוא החל להיות גבור על החיות לצוד אותן. ופירש "לפני ה'" שהיה בונה מזבחות ומעלה את החיות לעולה לפני השם. ואין דבריו נראין, והנה הוא מצדיק רשע, כי רבותינו ידעו רשעו בקבלה: והנכון בעיני, כי הוא החל להיות מושל בגבורתו על האנשים, והוא המולך תחלה, כי עד ימיו לא היו מלחמות ולא מלך מלך, וגבר תחלה על אנשי בבל עד שמלך עליהם, ואחר כך יצא אל אשור ועשה כרצונו והגדיל, ובנה שם ערים בצורות בתקפו ובגבורתו, וזהו שאמר ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה: רמב"ן בראשית פרק י פסוק ט

He was a mighty hunter before the L-rd: "He would capture the minds of people and would deceive them into rebelling against the Omnipresent. Therefore any person who was aware of G-d's existence but who would act with such brazen malice to rebel against Him would be referred to as a [modern day] Nimrod." (Rashi) This is also the opinion of our Sages of blessed memory. (Eiruvin 53a) Rabbi Avraham [ibn Ezra] explains this in a contrary manner, according to the simple sense of the verse. [According to him,] Nimrod began displaying his strength against animals to hunt them [down]. The explanation [of the phrase], "before the L-rd" is that he would build altars and bring the animals [that he caught] as a burnt offering before Hashem. [R. Avraham ibn Ezra's] words do not seem to me to be correct. Behold he is justifying an evil person, for through [the chain of] tradition did our Rabbis know of his evil. What seems to me to be correct is that [Nimrod] began to rule over people through his might. He was the first ruler [by force], for up until his time there were no wars and no kings. He first overpowered the people of Babylon and then went on to Ashur. He acted as he saw fit and expanded [his empire]. He built there fortified cities through his brute strength. This is what is meant by the verse, "And the beginning of his kingdom was Babel, and Erech, and Accad, and Calneh . . ." **Ibid. Genesis 10:9**

E.

(1) ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: בראשית י"י

And the beginning of his kingdom was Babel, and Erech, and Accad, and Calneh, in the land of Shinar. **Genesis 10:10**

(2) ותהי ראשית ממלכתו בבל. שלקח המלכות בחזקה: מדרש אגדה (בובר) בראשית פרק י"י

And the beginning of his kingdom was Babylon . . . For he took the position of king by force. **Midrash Agadah Bereishis 10:10**

(3) (בראשית י) ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה. בבל - כמשמעה, ארך - זה אורכיות, ואכד - זה בשכר, כלנה - זה נופר נינפי. יומא י.

"And the beginning of his kingdom was Babel and Erech, and Accad, and Calneh in the land of Shinar." (Gen. 10:10) 'Babel' in its usual sense; 'Erech' i.e. Urikath; 'Accad' i.e. Baskar; 'Calneh', i.e. Nupar Ninpi. **Yoma 10a**

F.

(1) מן-הארץ ההוא יצא אשור ויבן את-נינוה ואת-רחבת עיר ואת-פלח: ואת-רסן בין נינוה ובין פלח הוא העיר הגדלה: בראשית י"א-יב

Out of that land went forth Assyria, and built Nineveh, and the city Rehoboth, and Calah, And Resen between Nineveh and Calah; which is a great city. **Genesis 10:11-12**

(2) (בראשית י) מן הארץ ההיא יצא אשור. תני רב יוסף: אשור זה סילק. (בראשית י) ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח. נינוה - כמשמעו, רחובות עיר - זו פרת דמישן, כלח - זו פרת דבורסיף, ואת רסן בין נינוה ובין כלח היא העיר הגדולה. רסן - זה אקטיספון, היא העיר הגדולה - איני יודע אם נינוה העיר הגדולה, אם רסן העיר הגדולה. כשהוא אומר (יונה ג) ונינוה היתה עיר גדולה לא-להים מהלך שלשת ימים - הוי אומר: נינוה היא העיר הגדולה. יומא י.

Out of that land went Ashur. R. Joseph learnt: 'Ashur' i.e. Silok (Selucia). And built Nineveh and Rehoboth-ir, and Calah. 'Nineveh' in its usual sense; 'Rehoboth-ir', i.e. Perath of Meshan. 'Calah' i.e., Perath de Borsif. And Resen between Nineveh and Calah the same is the great city. 'Resen' i.e., Ctesiphon. 'The same is the great city' [From here] I do not know yet whether by 'the great city' Nineveh or Resen is meant. But, as Scripture says, Now Nineveh was an exceeding great city unto G-d, of three days' journey, say that by 'the great city', Nineveh is meant. **Yoma 10a**

(3) מן הארץ ההוא יצא אשור. לפי שראה אשור שבניו מורדין בהקב"ה ובנו עיר ומגדל בארץ שנער במלכות נמרוד, ולמה נקרא שמו נמרוד, שמרד בהקב"ה, יצא מעצתם והלך לו לארץ אחרת ולפיכך נתן בו הקב"ה רוח ובינה ובנה נינוה ורחובות עיר וכלה ורסן. ולפי שברח מהם ולא רצה להיות בעצתם למרוד בהקב"ה, לכך כשחטאו בני נינוה אמר הקב"ה ליונה בן אמתו שילך לשם וינבא עליהם, אמר לו הקב"ה אביהם יצא מארצו לכבודי, לכך לך בשליחות אל בני עירו מה שלא מצינו בשאר הנביאים שהלכו לעיירות של אומות העולם, אע"פ שהיו מתנבאים עליהם: מדרש אגדה (בובר) בראשית פרק י"א

From that land went out Ashur: This was because Ashur saw that his sons were rebelling against the Holy One, blessed be He, and built a city and a tower in the land of Shinar in the kingdom of Nimrod. Why was his name called Nimrod? Because he rebelled (**marad**) against the Holy One, blessed be He. He left them to their devices and he went to another land. As a result, the Holy One, blessed be He, gave him a spirit and understanding and he built Nineveh, the city Rehoboth, Calah, and Resen. And because he fled from them and didn't want to be part of the plan to rebel against the Holy One, blessed be He, when the people of Nineveh sinned, the Holy One, blessed be He, told Yona (Jonah) ben Amitai to go there and prophesy to them. The Holy One, blessed be He, said to him, "[Since] their forefather left his land for My honor, therefore, go as [My] messenger to the members of his city." This is something that was unprecedented. Even though we find other prophets who prophesied regarding other nations, they never traveled there. **Midrash Agadah Bereishis 10:11**

(4) היא העיר הגדולה. זה נינוה, כמו שנאמר ונינוה [היתה] עיר (הגדולה) [גדולה] לא-להים (יונה ג ג), ולמה נאמר עיר גדולה לא-להים, שהיו רעים בגופם בעריות, שנאמר ואיך אעשה הרעה הגדולה וגו' (בראשית לט ט), ורעים בע"ז (בעריות), שנאמר אתם חטאתם (לה) [חטאה גדולה] (שמות לב ל): שם

Which is a great city: This is Nineveh, as it says, "Nineveh was a great city unto G-d." (Jonah 3:3) Why does it say, "a great city unto G-d"? Because they sinned immorally with their bodies, as it says, "How can I do this great wickedness and sin against G-d." (Gen. 39:9) They also sinned greatly through idolatry, as it says, "You have sinned a great sin." (Exodus 32:30) **Ibid.**

G.

מִן הָאָרֶץ הַזֶּה – כַּמְלֹכָה עֲלֵיהֶּ, יֵצֵא אַשּׁוּר – פִּתְרוֹנוֹ יֵצֵא אֶל אַשּׁוּר, כִּי אַשּׁוּר מִבְּנֵי שֵׁם הִיָּה, וְזֶהוּ כָּל־שׁוֹן וְיֵצֵא חֶצֶר אֲדָר וְעֵבֶר עֲצֻמוֹנָה (בַּמִּדְבָּר לֹד ד) , וְיֵצֵא עוֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן לְקִרְאָתָנוּ אֲדָרְעִי (דְּבָרִים ג א) , וְיֵשׁוּב אֶרְצוֹ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל (דְּנִיָּאֵל יֵא כח) , וּרְבִים כֵּן. וְלִכְךָ תִּקְרָא אֶרֶץ אַשּׁוּר "אֶרֶץ נִמְרוֹד", כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מִיכָה ה ה) וְרָעוּ אֶת אַשּׁוּר בַּחֶרֶב וְאֶת אֶרֶץ נִמְרוֹד בַּפְּתִיחָה, "וְאֶרֶץ נִמְרוֹד" יִרְמוּז אֶל נִינּוּה וְאֶל רַחֲבוֹת עִיר וְאֶל כְּלָהּ: וְסִיפֵר עוֹד בַּגְּבוּרָתוֹ, כִּי הוּא גְבוּר צִיד – לְהַתְּגַבֵּר גַּם עַל הַחַיּוֹת וְלַצּוֹד אוֹתָן. וְאִמַּר לְפָנֵי ד' – לְהַפְּלִיג, כִּי אֵין תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם כִּמוֹהוּ בַּגְּבוּרָה, וְכֵן וְתִשְׁחַת הָאֶרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים (לְעִיל וְיֵא) , כִּי כָּל אֲשֶׁר לְפָנָיו בָּאֶרֶץ נִשְׁחַתוּ, כַּעֲנִין וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֵּה מִלְּפָנָיו (וְיִקְרָא כֵּב ג) , כִּי בְּכָל מְקוֹם הוּא לְפָנָיו: רַמְבַּ"ן בְּרֵאשִׁית פָּרָק י פְּסוּק יֵא

From that land, as he ruled over it, **he went out [to] Ashur (Assyria)**. This means that he went out to Ashur, for Ashur was a descendant of Shem. . . . There are many instances [that the word "to" is missing but implied]. That is why the land of Assyria is called, "the land of Nimrod", as it says (Michah 5:5), "And they shall rule the land of Assyria with the sword, and the land of Nimrod with the keen blade; . . ." The land of Nimrod is alluding to Nineveh, the city Rehoboth, and Calah. [Scripture] further describes his might, that he was a mighty hunter, for he overpowered wild animals and caught them. Scripture says, "Before the L-rd," as an expression of magnification, for there was no one under the heaven that compared to his might. Similarly we find, "The earth also was corrupt before G-d," for everything on earth became corrupted. This is similar to the verse, "that soul shall be cut off from My presence," for everywhere is before Him.

Commentary of Ramban to Gen. 10:11

H.

לְהִיֹּת גְבוּר בָּאֶרֶץ. בְּכִנּוּ הַחַל עֲנִין מְלוּכָה לְהַתְּגַבֵּר וְלִשְׁוֹר עַל אַנְשִׁים. וּבִאֲמַת הִיָּה כֵךְ רִצּוֹן ד' וְזֶהוּ קִיּוֹם הָעוֹלָם. שְׂאֵלְמֵלֵא מוֹרָאָה ש"מ אִישׁ אֶת רַעְהוּ חַיִּים בְּלַעַז וְהִי נִמְרוֹד הַמִּתְחִיל לַעֲשׂוֹת כִּזֶּה וְהִינּוּ דְכִתְיָב: גְבוּר צִיד לְפָנֵי ד'. שְׂבִזָּה הַשְּׁלִים בַּגְּבוּרָתוֹ רִצּוֹן ד' וּמִיִּקְרִי עֶבֶד ד' כִּמוֹ נ"נ הַרְשַׁע שֶׁנִּקְרָא עֶבְדִּי. וְאֵע"ג שֶׁהַרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת בְּכ"ז מִשׁוֹם שֶׁהִיָּה שְׂבִט אִפּוֹ שֶׁל הַקַּב"ה וְכוּ הַשְּׁלִים הַקַּב"ה רִצּוֹנוֹ מִש"ה נִקְרָא עֶבֶד ד'. וְכֵךְ הִיָּה נִמְרוֹד הַרְשַׁע: עַל כֵּן יֵאמֵר. עַל אִישׁ שֶׁהוּא רִשַׁע וּמ"מ מַעֲשֵׂיו רִצּוֹים לְפָנָיו ית'. וְזֶהוּ דְבַר פְּלֵא וְחִידוּשׁ וְנֶאֱמַר עַל אִישׁ כִּזֶּה. כִּנְמִרּוֹד גְבוּר צִיד לְפָנֵי ד': הַעֲמַק דְּבַר בְּרֵאשִׁית ית, ט, י

He was the first on earth to be a mighty one. With [Kush's] son did the idea of kingship, to overcome and rule over other people, first begin. In truth this was G-d's will and this is how the world is preserved. For if it wouldn't be for the fear of the government (lit. kingdom), a man would swallow up his friend alive. (Avos 3:2) Nimrod was the first to do this and that is why he is called, "a mighty hunter before the L-rd." For with his might he fulfilled the will of Hashem and for this he is called, "a servant of Hashem" as Nevuchadnezzar was called, "my servant." (Kings II Chapter 24:10) Therefore it was said, ["as Nimrod the mighty hunter before the L-rd"], on an evil man, for in any case, his actions are pleasing before G-d. This is an amazing and novel thing that such a thing could be said about such a person, "as Nimrod the mighty hunter before the L-rd" **Sefer Haamek Davar Bereishis 10:8, 9, 10**

I.

הוּא הִיָּה גְבוּר צִיד – גְבוּרָתוֹ הַתְּחִילָה בְּצִיד הַחַיּוֹת, שֶׁהִיוּ רְבִים בַּעַת הַהִיָּא, וְכָל מִי שֶׁהִיָּה גְבוּר בְּצִיד הַחַיּוֹת הִיוּ מִיִּחְסִים לוֹ אֱלֹהוֹת, וְעַל זֶה אִמַּר "לְפָנֵי ד'", וְעַל יְדֵי כֵן אֶסְפָּא אֱלִיּוֹ אַנְשִׁים וְהַתְּגַבֵּר אַחַר כֵּךְ עַל בְּנֵי אָדָם. פִּירוּשׁ הַמְּלָבִים לְבְּרֵאשִׁית י:ט

He was a mighty hunter: He initially displayed his might by hunting wild animals, for they were abundant during that period and the [masses] attributed godly powers to anyone who exhibited unusual courage (or strength) in hunting wild animals. Regarding this [so called godly power] does it say, “before G-d.” And through this did he gather unto himself followers and [through them did] he eventually vanquish other people. **Commentary of Malbim to Gen. 10:9**

J.

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר. זאת הית' עצת שרי הדור להמליך את נמרוד על כל המין האנושי: ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם. נעשה שם שתהיה במגדל ויצא בכל המין האנושי שם גובה מקומה וגודל עירה באופן שתחשב אלהי האלהים אצל כל בני האדם ואליה ידרשו כלם. והכונה בזה היתה שהמלך על אותה העיר ימלוך על כל המין האנושי בהיות שם דרישת כלם: פירוש הספורנו לבראשית י"א:

And they said, Come, let us build us a city: This plan was devised by the leaders of that generation in order to enable Nimrod to rule over all of humanity. **And a tower, whose top may reach to heaven; and let us make us a name:** Let us make a name that will be associated with the tower and let the prominence of its height and the greatness of the city [in which it is located] become widely known amongst all of humanity, so that it be associated in people's minds with the god of all gods and all will seek it out. Their intention was so that the king of that city would rule over all of humanity, as all would seek it out. **Commentary of Sforino to Gen. 11:4**

K.

(1) יצא אשור. עוד לא נפרדו כל הגוים והיה כולם שפה אחת. ונמרוד מלך. והיו בני שם וחם ויפת מעורבים ומ"מ ודאי כמה עיירות היו כמש"כ להלן י"א ד' ויצא אשור ובנה ערים הללו סמוכים לבבל ותחת רשות המלך נמרוד. וברכה אי' שאשור נשתבחה בזה שנפרד מנמרוד. וגם זה אמת. שבלבו היה נפרד ולא הסכים לדברים אחדים שהיו ביניהם אבל לא היה בידו להפרד לגמרי באשר גזרת נמרוד חזקה עליו. וזהו ענין המגדל כאשר יבואר ע"כ יצא ברשותו ובנה ערים בארצו סמוך לעיר בבל. ומש"ה אפי' אחר שנפרדו בעונש. הוא אשור נשאר במקומו בעריו וממשלה בפני עצמו:

Ashur went out: This occurred before the nations separated from each other and they still had a common language, Nimrod was king, and the children of Shem, Ham, and Yefes were [yet] intermingled. Nonetheless, there were many cities, as it is stated in [Gen.] 11:4. Ashur went out and built these cities next to Babylon, but they were under the dominion of King Nimrod. In [Bereishis] Rabbah it is stated that Ashur was praised for his leaving Nimrod. This is also true, for in his heart he was estranged from him and he didn't agree to the common plan. But he didn't have the power to totally separate himself, as the decree of Nimrod was in full force. This is the idea of the tower, as will be explained. For this reason he left his domain and built several cities in his land adjacent to the city of Babylon. Because of this, even after the people became separated [from each other] as a punishment, Ashur remained in his place in his cities and as a separate kingdom. **Sefer Haamek Davar Bereishis 10:11**

(2) הוא העיר הגדולה. לפי הפשט אחר שבנה רסן בין שתי ערים הללו נתחברו שלשת ערים הללו ונעשית עיר גדולה לחלקים. ואח"כ הוסב שלשת הערים ע"ש נינוה לבד. (אח"כ מצאתי בס' הכתב והקבלה): העמק דבר שם י"א

Which is the great city: According to the simple explanation, after he built Resen between these two cities, these three cities became connected and became a large city with separate sections. Afterwards they were all called after the name of Nineveh. [After writing these lines, I discovered that the Sefer Ksav V'Kabbalah says the same thing.] **Ibid 10:11**

II. Abraham

A.

(1) עשרה דורות מאדם ועד נח. להודיע כמה ארך אפים לפניו. שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול. עשרה דורות מנח ועד אברהם. להודיע כמה ארך אפים לפניו. שכל הדורות היו מכעיסין ובאין. עד שבא אברהם וקבל עליו שכר כולם: אבות ה:ב

[There were] ten generations from Adam to Noah, in order to make known how long-extended is long suffering with Him, for all those generations were repeatedly acting provokingly, until He brought upon them the waters of the flood. [There were] ten generations from Noah to Abraham, in order to make known how long-extended is long-suffering with Him; for all those generations were repeatedly acting provokingly, until Abraham, our father, came and received the reward of all of them.

(2) . . . האדם הגדול בענקים. יהושע יד:טו

. . . the greatest man among the Anakim (giants). **Joshua 14:15**

(3) את האדם בזכותו של אברהם א"ר לוי האדם הגדול בענקים זה אברהם למה קורא אותו גדול שהיה ראוי להבראות קודם לאדם הראשון אלא אמר הקב"ה שמא יקלקל ואין מי שיבא לתקן תחתיו אלא הרי אני בורא את האדם תחלה שאם יקלקל יבא אברהם ויתקן תחתיו. מדרש בראשית רבה יד:ו

And the L-rd G-d formed man (Gen. 2:7): Through the merit of Avraham. Rabbi Levi said: "the greatest man among the Anakim (giants)." is referring to Avraham. Why was he called the greatest? Because he was actually fit to have been created before Adam. However, the Holy One, blessed be He, said, "Lest he cause ruination [to the world] and there won't be anyone of his stature to restore it. Rather, I am going to initially create Adam, because even if he ruins things, Avraham will eventually come and restore it." **Midrash Bereishis Rabbah 14:6**

(4) ויחי-תרח שבעים שנה ויולד את-אברם את-נחור ואת-הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את-אברם את-נחור ואת-הרן והרן הוליד את-לוט: וימת הרן על-פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת-אברם שרי ושם אשת-נחור מלכה בת-הרן אבי-מלכה ואבי יספה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את-אברם בנו ואת-לוט בן-הרן בן-בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד-הרן וישבו שם: ויהיו ימי-תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בקרן: בראשית יא:כו-לב

And Terah lived seventy years, and fathered Abram, Nahor, and Haran. Now these are the generations of Terah; Terah fathered Abram, Nahor, and Haran; and Haran fathered Lot. And Haran died in the presence of his father Terah in the land of his birth, in Ur of the Chaldeans. And Abram and Nahor took wives; the name of Abram's wife was Sarai; and the name of Nahor's wife, Milcah, the daughter of Haran, the father of Milcah, and the father of Iscah. But Sarai was barren; she had no child. And Terah took Abram his son, and Lot the son of Haran his

grandson, and Sarai his daughter-in-law, his son Abram's wife; and they went forth with them from Ur of the Chaldeans, to go to the land of Canaan; and they came to Haran, and lived there. And the days of Terah were two hundred and five years; and Terah died in Haran. **Genesis 11:26-32**

B.

אמר רב חנן בר רבא אמר רב: אמיה דאברהם - אמתלאי בת כרנבו, אמיה דהמן - אמתלאי בת עורבתי, וסימניך: טמא טמא, טהור טהור. אמיה דדוד - נצבת בת עדאל שמה, אמיה דשמשון - צללפונית, ואחתי - נשיין. למאי נפקא מינה? לתשובת המינים. בבא בתרא צא.

R. Chanan b. Rava further stated in the name of Rav: [The name of] the mother of Abraham [was] Amathlai the daughter of Karnebo; [the name of] the mother of Haman was Amathlai, the daughter of Oravti; and your mnemonic [may be], "unclean [to] unclean, clean [to] clean." The mother of David was named Nitzbeth the daughter of Adael. The mother of Samson [was named] Tzleponith, and his sister, Nashyan. In what [respect] do [these names] matter? In respect of a reply to the heretics. **Bava Basra 91a**

C. The city of Ur has been excavated recently and we now have a rather complete picture of the conditions prevailing there at the time. Ur was one of the most ancient cities. The name means "the city" (Hebrew "Ir"). It was a sacred city dedicated . . . to the Moon-god. Countless other gods were worshipped, but the moon god was supreme. For his worship a quarter of the city was set aside. A mighty ziggurat went up in three stages, the lowest about 35 feet high, with the effect of a stepped pyramid. Three brick stairways led to the top of the first stage; from there more stairs led to the uppermost stage. It was a mountain of brickwork into which millions of bricks had gone and was called the "Hill of Heaven" or the Mountain of G-d. At the time of Abraham it was already very old. Hundreds of little public chapels, which must have played a great part in the life of the people, were spread over the city. Besides, nearly every house had a chapel for the household gods, containing an altar with clay terra-cotta reliefs of the gods. The religion of Ur was a polytheism of the grossest type. Written texts have preserved the names of about 5000 separate Sumerian gods or 5000 variant names of an indefinite number of Sumerian gods. Above those multiple petty gods was the city's lord and king, the Moon god, the patron who did not take care of the small needs of the people. These historical facts, tally very well with the tradition that Terach was a manufacturer of idols, which must have been a flourishing business at this time, when everyone worshipped his own idols in his own home.

General education was wide-spread. Though it cannot be supposed that everyone was able to read and write, a suprisingly large number could. Elementary schools were common throughout the town. The curriculum contained writing exercises, dictation, the reading of hymns, and arithmetic. The more advanced pupils worked at square and cube roots and exercises in practical geometry. **Universal Jewish History Vol.1 by Dr. Phillip Biberfeld. 1948 Pages 118-119**

D. A closer glimpse at the personal life of the family of Terah at Ur has become possible by the excavation of middle-class houses belonging to this particular period. The houses show comfort, even luxury. Two stories high, they contained thirteen or fourteen rooms arranged around a central court supplying light and air. Entering the house from the street, one came into a tiny lobby, with a drain in its floor where a visitor might wash his hands and feet. The lobby led into the central court into which opened the rooms of the first floor. There was a reception room for guests, a kitchen, a room for the servants, and the domestic chapel. On one side was a brick stair leading to the upper floor, and behind it a lavatory. On the upper floor were five rooms for

the use of the family, all branching off from a wood gallery so that one could enter any room without passing through another. **Universal Jewish History Vol. 2 Pages 203-204**

Danish archaeologists, digging on Bahrein Island in the Persian Gulf, found there a flush toilet constructed by the Sumerians about 4000 years ago. **Universal Jewish History Vol. 2 Page 201 Note 5**

E.

א"ר אמי בר אבא: בן ג' שנים הכיר אברהם את בוראו, שנא': (בראשית כו) עקב אשר שמע אברהם בקולי, חושבניה מאה ושבעין ותריין. נדרים לב.

R. Ammi b. Abba also said: Abraham was three years old when he acknowledged the Creator, for it is written, Because [*ekev*] that Abraham obeyed my voice: the numerical value of *ekev* is one hundred seventy two. **Nedarim 32a**

F.

אמר רבי יצחק משל לאחד שהיה עובר ממקום למקום וראה בירה אחת דולקת אמר תאמר שהבירה זו בלא מנהיג הציץ עליו בעל הבירה אמר לו אני הוא בעל הבירה כך לפי שהיה אבינו אברהם אומר תאמר שהעולם הזה בלא מנהיג הציץ עליו הקב"ה ואמר לו אני הוא בעל העולם. בראשית רבה לט:א

Rabbi Yitzchak said: This is analogous to someone who was traveling from place to place and saw a mansion burning. He said [to himself], "How can this mansion be without someone in charge?" The master of the mansion peeked out at him and told him, "I am the master of the mansion." So too, our Patriarch Abraham said to himself, "How can this world exist without someone in charge?" The Holy One, blessed be He, peeked out at him and said, "I am the master of the world." **Bereishis Rabbah 39:1**

G.

ועל דרך זה היה העולם הולך ומתגלגל עד שנולד עמודו של עולם והוא אברהם אבינו: כיון שנגמל איתן זה התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן והתחיל לחשוב ביום ובלילה והיה תמיה היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג ומי יסבב אותו כי אי אפשר שיסבב את עצמו ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר אלא מושקע באור כשדים בין עובדי כוכבים הטפשים ואביו ואמו וכל העם עובדי כוכבים והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מתבוננתו הנכונה וידע שיש שם א-לוה אחד והוא מנהיג הגלגל והוא ברא הכל ואין בכל הנמצא א-לוה חוץ ממנו וידע שכל העולם טועים ודבר שגרם להם לטעות זה שעובדים את הכוכבים ואת הצורות עד שאבד האמת מדעתם ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו כיון שהכיר וידע התחיל להשיב תשובות על בני אור כשדים ולערוך דין עמהם ולומר שאין זו דרך האמת שאתם הולכים בה ושיבר הצלמים והתחיל להודיע לעם שאין ראוי לעבוד אלא לא-לוה העולם ולו ראוי להשתחוות ולהקריב ולנסך כדי שיכירוהו כל הברואים הבאים וראוי לאבד ולשבר כל הצורות כדי שלא יטעו בהן כל העם כמו אלו שהם מדמים שאין שם א-לוה אלא אלו כיון שגבר עליהם בראיותיו בקש המלך להורגו ונעשה לו נס ויצא לחרן. רמב"ם הלכות ע"ז א:ב-ג

[Mankind, who had previously embraced polytheism,] was continuing on that path until the birth of the pillar of the world, Avraham Avinu (Abraham, our Patriarch). As soon as this mighty individual was weaned [from his mother's breast], while still young, his mind began searching day and night [for the truth]. He was wondering, "How is it possible that this *galgal* [sphere which surrounds the earth,] constantly rotates without someone infusing it with renewed force?"

Who could be causing it to rotate, for it is impossible for it to rotate on its own?" He didn't have a mentor, someone to inform him [of the truth], as he was firmly rooted in Ur Kasdim (of the Chaldeans), [living] amongst idolators and fools. His father and mother, and all of the people were idolators. Although he worshipped together with them, his mind [continued to] search and analyze until, through proper logic, he grasped the true way and discerned the correct line of reasoning, i.e. that there was one G-d who rotates the *galgal* (sphere), He created everything and there is no other G-d in all of existence besides Him. He realized [then] that the entire world was in error. The thing that made them err was that they [originally] worshipped the stars and the spiritual beings [and attributed to them such power] that the real truth was beyond their grasp. Avraham was forty years old when he recognized his Creator. Once he recognized and knew this, he began to challenge the members of Ur Kasdim and to present a logical case against their beliefs, in effect saying that their's is not the true path. He broke their idols and began to let them know that it is only right to serve the G-d of the world. [Only] to Him is it fit to prostrate oneself, to bring sacrifices and to offer libations in order that all of mankind should recognize Him. It is [also] befitting to destroy their images so that the masses, who think that there is no [true] G-d but only minor gods, should not be led astray by them. Since he overpowered them with his proofs, the king desired to kill him. A miracle was made on his behalf and he left to go to Haran.

Rambam Hilchos Avodah Zara 1:2-3

H.

וימת הרן על פני תרח אביו רבי חייא בר בריה דרב אדא דיפו תרח עובד צלמים היה חד זמן נפיק לאתר הושיב לאברהם מוכר תחתיו הוה אתי בר אינש בעי דיזבן והוה א"ל בר כמה שנין את והוה א"ל בר חמשין או שיתין והוה א"ל ווי ליה לההוא גברא דהוה בר שיתין ובעי למסגד לבר יומי והוה מתבייש והולך לו חד זמן אתא חד איתתא טעינה בידה חדא פינך דסולת אמרה ליה הא לך קרב קודמיהון קם נסיב בוקלסא בידיה ותבריהון לכולהון פסיליא ויהב בוקלסא בידא דרבה דהוה ביניהון כיון דאתא אבוה א"ל מאן עביד להון כדין א"ל מה נכפר מינך אתת חדא איתתא טעינה לה חדא פינך דסולת ואמרת לי הא לך קריב קודמיהון קריבת לקדמיהון הוה דין אמר אנא איכול קדמאי ודין אמר אנא איכול קדמאי קם הדין רבה דהוה ביניהון נסב בוקלסא ותברינון. א"ל מה אתה מפלה בי וידעין אינון א"ל ולא ישמעו אזניך מה שפיך אומר נסביה ומסריה לנמרוד א"ל נסגוד לנורא א"ל אברהם ונסגוד למיא דמטפין נורא א"ל נמרוד נסגוד למיא א"ל אם כן נסגוד לעננא דטעין מיא א"ל נסגוד לעננא א"ל אם כן נסגוד לרוחא דמבדר עננא א"ל נסגוד לרוחא א"ל ונסגוד לבר אינשא דסביל רוחא א"ל מילין את משתעי אני איני משתחוה אלא לאור הרי אני משליכך בתוכו ויבא א-לוה שאתה משתחוה לו ויצילך הימנו הוה תמן הרן קאים פלוג אמר מה נפשך אם נצח אברהם אנא אמר מן דאברהם אנא ואם נצח נמרוד אנא אמר דנמרוד אנא כיון שירד אברהם לכבשן האש וניצול אמרין ליה דמאן את אמר להון מן אברהם אנא נטלוהו והשליכוהו לאור ונחמרו בני מעיו ויצא ומת על פני תרח אביו הה"ד וימת הרן על פני תרח וגו': מדרש בראשית רבה לה:יג

And Haran died in the presence of his father Terah: Rabbi Chiya brei d'Rav Ada of Yaffo said: Terah was a server [or a maker] of idols. One time he went away and placed Avraham in charge to sell [the idols] in his place. When a person would come to buy he would ask him, "How old are you?" If the person would reply, for instance that he was fifty or sixty, he would tell him, "Woe to such a person who is sixty and is bowing down to something that is only a day old!" Feeling embarrassed the man would leave. One time a lady came in carrying a bowl of flour and said to him, "Here take this and bring this as a sacrifice before them (the idols)." With that, Avraham got up and took a club and smashed all of the idols [save one] and put the club in the hands of the biggest one. When his father arrived home he asked him, "Who did this?" He replied, "I can't hide this from you. A certain woman came carrying a bowl of flour and asked

me to bring it as a sacrifice before them. I went to bring it before them [and they then started bickering amongst themselves.] One [of the idols said,] 'I want to to be the first to eat from it.' Then another said, '[No!] I am going to eat from it first.' The biggest one from amongst them then [settled the issue.] He took a club and smashed [the rest of them]." [Terah] then said to him, "What kind of stories are you making up! Do they then know what is happening?" Avraham replied, "Listen to what you just said!" Terah then took him and handed him over to Nimrod. [Nimrod] told him, "Go worship [the god of] fire!" Avraham replied, "Let me rather worship water, which has the power to extinguish fire." "So go then and worship water!" "If so, then I should worship the clouds which bears water." "So go then and worship clouds!" "If so, let me worship the wind that scatters the clouds." "So go then and worship the wind!" "If so let me worship the human who has the ability to withstand the power of the wind." [Nimrod then said to him,] "With your empty rhetoric you are just playing with me! I only worship fire and I am going to throw you into it. Let the G-d before whom you prostrate yourself come and save you!" Haran, [Avraham's brother] kept himself at a distance. He said to himself, "If Avraham is victorious I will say that I am on Avraham's side and if Nimrod is victorious, I'll say that I am with Nimrod." When Avraham went down to the fiery furnace and was saved, they asked [Haran], "With whom do you side?" He said to them, "I am with Avraham." Thereupon they took him and threw him into the fire. [Although his body wasn't burned,] his intestines became singed and he died upon leaving [the furnace] in front of his father Terah. This is what is meant by the verse, "And Haran died in the presence of his father Terah." **Midrash Bereishis Rabbah 38:13**

I.

ואמר רב חנן בר רבא אמר רב: עשר שנים נחבש אברהם אבינו, שלש בכותא ושבע בקרדו ורב דימי מנהרדעא מתני איפכא. אמר רב חסדא: עיברא זעירא דכותא זהו אור כשדים.

Rav Chanan bar Rava said in the name of Rav, "Avraham Avinu was imprisoned for ten years, three in Cutha and seven in Kurdistan." Rav Chisda said that Ibra Zieira (an area adjacent to the city) of Cutha was Ur Kasdim. **Bava Basra 91a**

J.

על פני תרח אביו בארץ מולדתו כתב רש"י, כדרך דברי רבותינו (בב"ר לח יג) תרח קבל על אברם בנו לפני נמרוד על שבירת צלמיו והשליכהו לכבשן, והרן ישב ואמר אם אברם נוצח אני שלו, ואם נמרוד נוצח אני שלו, וכשניצל אברם אמרו לו משל מי אתה, אמר להם משל אברם אני, השליכהו לכבשן ונשרף, וזהו אור כשדים ומנחם פירש אור, בקעה, וכך על כן באורים כבדו ה' (ישעיה כד טו), וכך מאורת צפפוני (שם יא ח), כל חור ובקע עמוק יקרא אור: והענין שקבלו רבותינו בזה הוא האמת, ואני מבאר אותו – אברהם אבינו לא נולד בארץ כשדים, כי אבותיו בני שם היו, וכשדים וכל ארץ שנער ארצות בני חם והכתוב אמר ויגד לאברם העברי (להלן יד יג), לא הכשדי, וכתוב (יהושע כד ב) בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ומלת מעולם תורה כי משם תולדותיו מאז, וכתוב (שם ג) ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר וראיה לדבר, כי נחור בחרן היה, ואם היה מקום תרח אור כשדים בארץ שנער, והכתוב ספר כי בצאתו מאור כשדים לא לקח אתו רק אברם בנו ולוט בן הרן בן בנו ושרי כלתו, אם כן היה נחור נשאר בארץ כשדים: אבל באמת ארץ מולדתם ארץ ארם היא בעבר הנהר, והיא מנחלת אבותיו מעולם, והכתוב אומר בכני שם (לעיל י ל) ויהי מושבם ממשא בואכה ספרה הר הקדם, והוא שם כולל, כדכתיב (שם לא) בארצותם לגוייהם וכתוב (במדבר כג ז) מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם, והנה הוא ואבותיו מן הארץ ההיא מעולם:

ומצינו בתלמוד (ב"ב צא) כי אברהם נחשב בכותא, וזאת העיר איננה בארץ כשדים, דכתיב (מ"ב יז כד) ויבא מלך אשור מבבל ומכותא ומעוה ומחמת, וכתוב (שם ל) ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל, אבל יראה כי היא עיר בעבר הנהר בארץ ארם נהרים, כי חרן שם עיר בארץ ארם נהרים, דכתיב (להלן כד י) וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור שהיא חרן: ועוד חקרנו וידענו על פי תלמידים רבים שהיו יושבי הארץ ההיא, כי כותא עיר גדולה בין חרן ובין אשור רחוקה ממדינת בבל, ובינה ובין חרן כמו ששה ימים, אבל היא נכללת בעבר הנהר בעבור היותה בין ארם נהרים ובין נהר פרת גבול ארץ ישראל, ובין חדקל ההולך קדמת אשור והנה תרח הוליד בניו הגדולים אברהם ונחור בעבר הנהר ארץ אבותיו, והלך לו עם אברהם בנו אל ארץ כשדים ושם נולד לו בנו הקטן הרן, ונשאר נחור בנו בעבר הנהר בעיר חרן, או שנולד בעיר ההיא או שנתישב בה מכותא וזה טעם בארץ מולדתו באור כשדים, כי שם מולדתו של הרן לבדו: והענין המקובל הזה נמצא גם כן בספר קדמוני הגוים כמו שכתב הרב במורה הנבוכים (ג כט), כי הזכירו בספר "עבודת האכרים המצרים" כי אברם אשר נולד בכותא חלק על דעת ההמון שהיו עובדים השמש, ונתן המלך אותו בבית הסוהר והיה עמהם בתוכחות ימים רבים שם, אחר כך פחד המלך שישחית עליו ארצו ויסיר בני האדם מאמונתם וגרש אותם אל קצה ארץ כנען אחר שלקח כל הונו והנה על כל פנים במקום ההוא בארץ כשדים נעשה נס לאברהם אבינו, או נס נסתר, שנתן בלב אותו המלך להצילו ושלא ימיתנו והוציא אותו מבית הסוהר שילך לנפשו, או נס מפורסם שהשליכו לכבשן האש וניצל כדברי רבותינו: ואל יפתה אותך רבי אברהם בקושיותיו שאומר שלא ספר הכתוב זה הפלא, כי עוד אתן לך טעם וראיה בזה ובכיוצא בו (להלן טו טז) אבל הגוים ההם לא הזכירו זה בספרם לפי שהם חולקים על דעתו, והיו חושבים בנסו שהוא מעשה כשפים כענין משה רבינו עם המצרים בתחילת מעשיו ומפני זה לא הזכיר עוד הכתוב הנס הזה כי היה צריך להזכיר דברי החולקים עליו כאשר הזכיר דברי חרטומי מצרים, ולא נתבארו דברי אברהם עמהם כאשר נתבארו דברי משה רבינו בסוף: וזהו שאמר הכתוב (להלן טו ז) אני ד' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה, כי מלת "הוצאתיך" תלמד על נס, כי לא אמר "אשר לקחתך מאור כשדים", אבל אמר "הוצאתיך", שהוציא ממסגר אסיר, כמו אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ב)

ואמר לתת לך את הארץ הזאת לרשתה, כי מעת הוציאו אותו מאור כשדים היה הרצון לפניו יתעלה שיגדלנו ויתן לו את הארץ ההיא, ותרח אביו ואברהם היה בלבם מן היום ההוא שנצל שילכו אל ארץ כנען להתרחק מארץ כשדים מפחד המלך, כי חרן קרוב להם, ועם אחד ושפה אחת לכלם, כי לשון ארמית לשניהם, ורצו ללכת אל עם אשר לא ישמע לשונו המלך ההוא ועמו: וזהו טעם ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן, אשר שם משפחותיהם ואבותיהם מעולם, וישבו ביניהם ונתעכבו שם ימים רבים ושם נצטוה אברהם לעשות מה שעלה בדעתו ללכת ארצה כנען ועזב את אביו, ומת שם בחרן ארצו, והוא הלך עם אשתו ולוט בן אחיו ארצה כנען וזהו שאמר הכתוב (יהושע כד ג) ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען, כי בעבר הנהר נצטוה בזה, ומשם לקחו והוליקו בכל ארץ כנען: והנה על דעת רבותינו יהיה אור כשדים כפשוטו, מלשון חמותי ראיתי אור (ישעיה מד טז) – ואמרו ויצאו אתם מאור כשדים, ותרח לא יצא מן הכבשן, אבל אברם הוא עיקר או המקום נקרא כן בעבור הנס כמו ובתבערה ובמסה ובקברות התאווה (דברים ט כב), וזולתם וירמוז הכתוב כי בצאת אברם מן הכבשן ברחו להם כלם משם: ופירוש באורים כבדו ה' (ישעיה כד טו) על דעתי כדבריהם כי הם ההרים הגבוהים ששם עושים אורות ומשיאין משואות להודיע החדשות מהר במרחקים, כאשר אמר (שם) באיי הים שם ד' א–להי ישראל, והענין, שיודיעו בכל העולם הנס והפלא הנעשה להם לכבוד השם וכן מאורת צפעוני (ישעיה יא ח), החור שלו, ששם אורו וחמימותו הגדול, כמו שקורא אותו "שרף" וראיתי במדרש "קומי אורי" (פסקתא דר"כ פסקא כא) על כן באורים כבדו ד', במה מכבדין אותו, ר' אבא בר כהנא

אמר באילין פנסיא, הן כגון העששיות שמדליקין בבתי כנסיות, בכל מקום, אפילו באיי הים, לכבוד השם הרי שעושין "באורים" מלשון אש כפשוטו: פירוש רמב"ן לבראשית יא:כח

And Haran died in the presence of his father Terah in the land of his birth: Rashi in his commentary based himself upon the Midrash Bereishis Rabbah 38:13: Terah complained against Avram, his son, to Nimrod for having smashed his idols; and, as a result, Nimrod cast him into the fiery furnace. Haran sat on the side and said, "If Avram is victorious I will be on his side and if Nimrod comes out victorious I will be on his side." When Avram was saved, they asked [Haran], "Whose side are you on?" He replied, "I am on Avram's side!" Thereupon they cast him into the fiery furnace and he was burned. This is [the meaning of] Ur Kasdim, [as *ur* in Aramaic means fire]. Menachem [ibn Saruk], [however,] explains that *ur* is a valley. Similarly we find (Isaiah 24:15), "In the valleys glorify the L-rd." And similarly (ibid. 11.8), "the hole of the viper." Any hole and deep cleft (valley) is called *ur*. - The information regarding this incident which our Rabbis received is true and I am going to elucidate it. Our Patriarch Avraham was not born in Ur Kasdim, for our forefathers were descended from Shem. The Kasdim (Chaldeans) and all of the land of Shinar are part of the lands of the descendants of Ham. Scripture (Gen. 14:13) refers to Avraham as "Avram HaIvri" (the Hebrew or descendant of Ever) not "HaKasdi" (the Chaldean). [Furthermore] it is written (Joshua 24:2), "Your fathers lived on the other side of the river in old time, Terah, the father of Abraham, and the father of Nahor." The phrase, "in old time" indicates that it was their original birthplace. [In addition] it is written, "And I took your father Abraham from the other side of the river." The proof for this is that Nahor lived in Haran. If the [original] place of Terah was Ur Kasdim, in the land of Shinar, and Scripture relates that when Terah left from there he only took Avram, his son, Lot, the son of Haran, his grandson, and Sarai, his daughter-in-law. If so, Nahor should have remained in Ur Kasdim [and not in Haran]. But the truth is that the land of their birth was the land of Aram which is in *Ever HaNahar* (the other bank of the river), which has always been the inheritance of their forefathers. Scripture relates (Gen. 10:30), "And their dwelling was from Mesha, as you go to Sephar, a mount of the east." This area included all of them, as it is stated (ibid. 10:31), ". . . in their lands, after their nations." It is also written (Numbers 23:7), "Balak the king of Moab has brought me from Aram, from the mountains of the east." Behold, he and his forefathers lived in that land from time immemorial.

We find in the Talmud that Avraham was imprisoned in Cutha. That city is not located in the land of the Kasdim (Chaldeans), as it is written (Kings II 17:24), "And the king of Assyria brought men from Babylon, and from Cutha, and from Ava, and from Hamath, [and from Sepharvaim, and placed them in the cities of Samaria instead of the people of Israel; and they took possession of Samaria, and lived in its cities]." And it is written (ibid. 17:30), "And the men of Babylon made Succoth-Benoth, and the men of Cutha made Nergal, and the men of Hamath made Ashima." It seems, however, that [Cutha] is a city in *Ever HaNahar* in the land of *Aram Naharaim* (Mesopotamia), for Haran is a name of a city in *Aram Naharaim*, as it is written (Gen. 24:10), "And he went to Mesopotamia (*Aram Naharaim*), to the city of Nahor." That city was Haran. In addition, we researched this and we know from many disciples who lived in that land that Cutha is a large city which is situated between Haran and Ashur, distant from the country of Babylon. A distance of six days travel separates Cutha and Haran. It is included, however, in *Ever HaNahar* by the fact of its being situated between *Aram Naharaim* and the Euphrates, the border of *Eretz Yisrael*, and between the Tigris which flows to the east of Ashur. Behold Terah begot his older sons, Avraham and Nahor in *Ever HaNahar*, the land of his forefathers, and traveled with Avraham, his son, to the land of the Kasdim. There, his younger brother, Haran, was born to him. Nahor, his son, remained in *Ever HaNahar*, in Haran. Either he was born there

or he subsequently resettled there from Cutha. This is the meaning of the verse (Gen. 11:28), “. . . in the land of his birth, in Ur Kasdim (of the Chaldeans),” for that was the birthplace of Haran alone, [and not the birthplace of his brothers].

This well accepted idea is also found in a book of ancient history, as the Rambam in his *Moreh Nevuchim* (Guide to the Perplexed) Book III Chapter 29 writes. For in the book, “The agricultural work of Egypt” it is stated that Avram, who was born in Cutha, disputed the common opinion, held by the masses, who worshiped the sun. The king put him in prison and he still pressed his arguments against them for the extended period that he was there. Afterwards the king was frightened that Avram would ruin his country and would sway the people from their beliefs, so he banished him from his land and sent him away to the border of the land of Canaan, after he had confiscated all of his belongings. Behold, in any case, in that place, a miracle was done to our Patriarch Avraham. Either it was a hidden miracle, that [Hashem] influenced the king to spare Avram and not kill him and sent him free from prison, or it was an open miracle that he cast him into a fiery furnace and he was saved, according to the version of our Sages. Now don’t be led astray by the arguments of Rabbi Avraham [ibn Ezra] who questions [the veracity of the tradition] by the fact that Scripture doesn’t mention this miracle, for I will give you an additional reason and proof to this and to other similar events [that were not recorded or highlighted by Scripture] (see the commentary of Ramban to Gen. 46:15. There he argues that Scripture only records those miracles that were first predicted by a prophet. He supports his thesis by citing several examples). The nations, however, didn’t record this incident in their works because they disagreed with [Avraham’s] theology and attributed the miracle [of Ur Kasdim] to sorcery, just as they did with Moshe Rabbainu in Egypt at first [before the third plague]. For this reason Scripture does not record this miracle, for it would have to mention, as well, the opinions of those who disagreed with Avraham, as it did with the sorcerers in Egypt, and [in addition] the position of Avraham was not accepted by them in the way that Moshe’s was finally accepted by those who initially refused to believe in him. This is the meaning of the verse (Gen. 15:7), “I am the L-rd who brought you out of Ur Kasdim to give you this land to inherit it.” The phrase, “who brought you out (*hotzaisicha*),” is indicative of a miraculous deliverance, as He does not use the phrase, “who took you out (*lokachticha*) of Ur Kasdim,” [which would mean that G-d convinced him to leave on his own]. Scripture, however, uses the term, “*hotzaisicha*” which means that He took him out from imprisonment, similar to the phrase (Exodus 20:2), “who brought you out (*hotzaisicha*) from the land of Egypt.”

It says (Gen. 15:7), “to give you this land to inherit it,” for at the time that He brought him out from Ur Kasdim it was His will to raise him up and give him this land. At the time that they were saved, Terah, his father, and Avraham had in mind to travel to the land of Canaan in order to distance themselves from the land of the Kasdim for fear of the king, for Haran was close to them, they were essentially one nation, speaking one language, for they both (Ur Kasdim and Haran) spoke Aramaic. They wanted to travel to a people who couldn’t understand the language of the king nor of his people.

Scripture relates, “. . . and they went forth with them from Ur of the Chaldeans, to go to the land of Canaan; and they came to Haran . . .” This is because their families and forefathers lived there from time immemorial. They stayed amongst them and remained there for an extended time. It was there that Avraham was commanded to fulfill what he had originally planned to do, i.e. to go to the land of Canaan. He forsook his father who died there in Haran, his land, and went with his wife and Lot, his brother’s son, towards the land of Canaan. This is what is meant in Scripture (Joshua 24:3), “And I took your father Avraham from *Ever HaNahar* (the other side of the river),

and led him throughout all the land of Canaan,” for he was commanded to do this while he was in *Ever HaNahar* and from there He took him and led him throughout all of the land of Canaan.

Behold, according to the opinion of our Rabbis, the term, Ur Kasdim, is to be understood literally. This is similar to the verse (Isaiah 44:16), “I am warm, I have seen the fire (*ur*).” Although the verse states (Gen. 11:31), “. . . and they (Terah and Avraham) went forth with them (Sarah and Lot) from Ur Kasdim,” [which indicates that Terah was also in Ur Kasdim], Avraham was the principle party [and the others were attached to him]. Alternately, the place itself was received the name, “Ur Kasdim,” because of the miracle that occurred there, just as we find in the verse (Deuteronomy 9:22), “And at Taverah (where there was a fire), and at Massah (where you tested G-d), and at Kivroth-Hattaavah (where you were buried because of your desires), you provoked the L-rd to anger,” and other citations. [By using this expression,] Scripture is hinting that as soon as he left the furnace, they all escaped from there. In my opinion, the explanation of the verse (Isaiah 24:15), “glorify the L-rd in the *urim*,” [which Menachem interprets to mean, “valleys,”] is to be understood in accordance to our Rabbis words. *Urim* are high mountains on which signal fires are lit to relay news quickly over a distance. . . . **Commentary of Ramban to Genesis 11:28**

K.

ויתכן שנקרא אור כשדים ע"ש אור הכבשן, וכשד מלשון סיד שהכ"ף יתוסף לפעמים כמו כסותו ודם ענבים סותה, כרובים כרביא (כמו שפי' חז"ל) ואכזר כזר, תבא בכלח אלי קבר, כלח מענין לחלוחית, בפרט בשמות שיוסיף אותיות כנודע, ואמרו שהשליכו את א"א לכבשן האש, וזה אור כסיד. פירוש המלבי"ם לבראשית יא:כח

It is quite conceivable that it was called Ur Kasdim because of the fire of the furnace. The word, “*kesed*”, then, is derived from the word “*sid*” - limestone, as the “*kaf*” is at times added, as in the word, “*ksuso*” (his garment - which we find without the “*kaf*”, as in Gen. 49:11), “he washed his garments in wine, and his clothes (*suso*) in the blood of grapes.” [Another instance is:] *keruvim* (cherubs) which means *keravia* (like a child - *ravia* is a child in Aramaic) according to our Sages of blessed memory. The word *achzar* (cruel) is derived from *chzar* (like - “*ch*” - a “*zar*” - a stranger). The verse (Job 5:26), “You shall come to your grave with a rich harvest (*b'kelach*) . . .” The word “*kelach*” is akin to the word “*lachluchus*”. This practice is most applicable to proper names which widely add letters, as is well known. [Our Sages] have stated that they threw Avraham in the fiery furnace, which is *Ur Kasid* (the fire of burning limestone). **Commentary of Malbim to Genesis 11:28**